

Η ΑΘΩΟΤΗΣ.

Ὡμορφὴ μικρὴ παιδοῦλα
 Μὲ κατὰσπρην φορεσίᾳ
 Ἐσηκώθη μιὰν αὐγοῦλα
 Μὲ τοῦ Μᾶϊ τὴ δροσιά.

Τὰ χεράκια τῆς γεμίζει
 Μόλις, μόλις τὰ κρατεῖ,
 Ἄχ κι' αὐτὴ μοσχομυρίζει
 Σὰν λουλούδι ζηλευτὴ.

Μὲ τὰ ῥόδα, μὲ τὰ κρῖνα
 Τρέχει, παίζει τὰ φαιδρά
 Κι' εἶν' ἀθῶα σὰν κ' ἐκεῖνα,
 Σὰν κ' ἐκεῖνα δροσερά.

Ἡ ἀθωότης εἰς τοὺς ὀφθαλμούς.

Εἰς τὸν κῆπον μὲ τραγοῦδια
 Καταβαίνει ζωηρά
 Καὶ δρόσροσα λουλούδια
 Κόπτει μὲ πολλὴν χαρά.

Εἰς τῆς πλάταις τῆς ῥιγμένα
 Τὰ δρόχρουσα μαλλιά
 Παίζουν, παίζουνε λυμένα
 Μὲ τῆς αὔρας τὰ φίλιά.

Μοιάζει ρόδου μπουμπουκάκι,
Δουλουδάκι θελκτικό
Τὸ γλυκό της στοματάκι
Τὸ μικρό, τὸ παιδικό.

Τὸ χαμόγελο ποῦ χύνει
Εἶν' ἀχτίδα τ' οὐρανοῦ
Καὶ στὸ πρόσωπό της δείχνει
Τὴν ἀγνότητα τοῦ νοῦ.

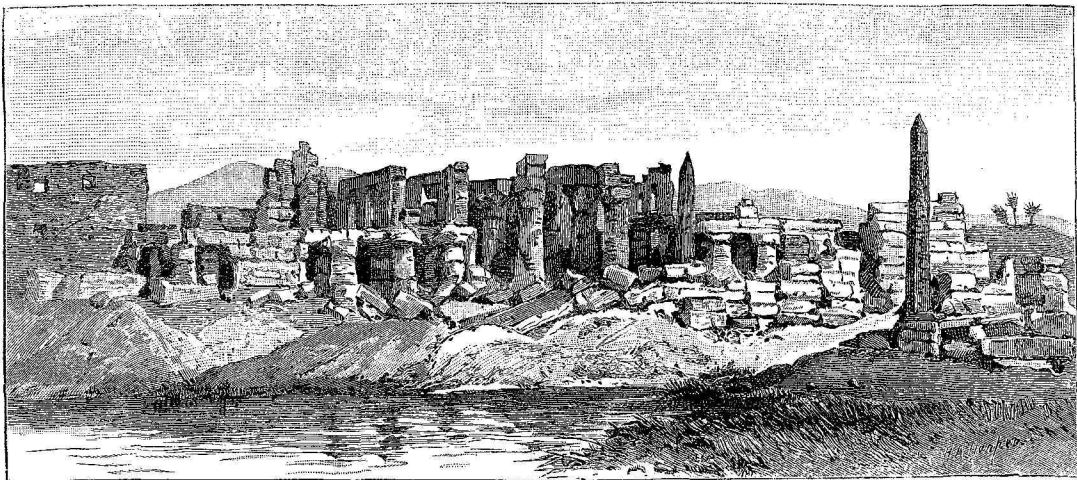
Καὶ στ' ἄθωο μέτωπό της
Στὴ γλυκειά της τὴ ματιά
Φαίνεται ἡ ἀθωότης
Ἡ καθάρια της καρδιά.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΑ ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗ

τεμάχια λίθων πελωρίων διαστάσεων, ὥστε ἀπορεῖ τις πῶς ἠδυνήθησαν νὰ μεταφέρουν καὶ τοποθετήσουν τοιαῦτα βάρη εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐστηρίζοντο ἐντελῶς εἰς ἀνθρωπίνους χεῖρας.

Καὶ ταῦτα μὲν κεῖνται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας. Αἱ ἀνασκαφαὶ δὲ ἀπεκάλυψαν πολλὰ καὶ σπουδαῖα εὐρήματα. Ἀνεκαλύφθησαν θάλαμοι κεκαλυμμένοι ἔσωθεν μὲ ἐπιγραφάς, ἐξιστορούσας τὴν ζωὴν καὶ τὰς πράξεις τῶν Βασιλέων τῆς πόλεως.

Μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἐρειπίων ὑπάρχουν δύο πελώριοι μορφὰ ἀνθρώπινοι καθήμενοι αἵτινες ἐκαλοῦντο, α ὁ Ἐ ν α ρ θ ρ ο ς

Ἐρείπια τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Θηβῶν.

ΕΡΕΙΠΙΑ ΤΩΝ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ ΘΗΒΩΝ.

Τὰ ἐρείπια, ἕτινα παρίστανται εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα, ἀνεκαλύφθησαν παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Νείλου, εἰς τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον ἤδη καλεῖται Ἐλ Καριάκ, καὶ τὰ ὁποῖα κατέχουσι μεγάλην ἔκτασιν εἰς ἀφορέας τὰς ὄχθας, εἶνε δὲ τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας μεγαλοπόλεως Θηβῶν. Μεταξὺ τῶν ἐρειπίων τούτων τὰ κυριώτερα εἶνε μία μεγάλη αἶθουσα, εἰς ἣν ἄγουσι πύλαι μεγάλαι κεκαλυμμέναι μὲ ἐπιγραφάς. Ἡ αἶθουσα αὕτη καλεῖται αἰθουσα τῶν Βασιλέων, καὶ ἐξ αὐτῶν ὁ περιηγητὴς διὰ διπλοῦ διαδρόμου ἐκ πελωρίων στύλων 20 ποδῶν τὸ ὕψος μεταβαίνει εἰς ἕνα ναόν. Εἰς τὸ ἐν ἄκρον τοῦ ἵσταται ὀβελίσκος 108 ποδῶν τὸ ὕψος, ἐνῶ ἄλλοι κεῖνται κατὰ γῆς. Ἐκτὸς τῶν ὀβελίσκων ὑπάρχουν χωσμένοι εἰς τὴν λάσπην τοῦ ποταμοῦ διάφοροι στύλοι, καὶ ἄλλα

Μέμνων, διότι κατὰ τοὺς ἀρχαίους ἱστορικούς, ὅταν ὁ ἥλιος ἀνέτελλεν, αἱ δὲ πρῶται τοῦ ἀκτίνες προσέβαλλον τὸ μεγαλότερον τῶν μνημείων τούτων, τοῦτο ἐξέφερεν ἥχόν τινα μουσικόν. Τὴν ἀλήθειαν τοῦ μύθου τούτου ἠθέλησα νὰ δοκιμάσω αὐτοπροσώπως, γράφει ἄγγλος τις περιηγητὴς, ὅθεν ἐγερθεὶς ἐνωρὶς διηυθύνθη πρὸς τὸ μέρος, ἐνθα ἵσταται ὁ κολοσσός, καὶ ἐκάθησα ἀναμένων τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἠλίου. Μόλις δ' ἐφάνησαν αἱ πρῶται ἀκτίνες του, καὶ ἀμέσως πρὸς ἐκπληξίν μου, ἠκούσθη βαρὺς τις μουσικὸς ἥχος, ὅστις ἐφαίνετο ἐπικινεῖν τὴν ἀρχαίαν περὶ τούτου διήγησιν. Μετ' ὀλίγα λεπτά ὅμως ἀνεκάλυψα τὴν ἀπάτην, παρατηρήσας ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀγάλματος Ἀραβὰ τινα κεκρυμμένον καὶ διὰ τινος λίθου κτυπῶντα αὐτὴν κατὰ τὸ μέρος τοῦ ὠτὸς, ἐξ οὗ ὁ ἥχος!»

Ὡς φαίνεται ὁ Ἀραβ ἐκεῖνος ἐμιμήθη τοὺς ἀρχαίους ἱερεῖς τοῦ Μέμνωνος, οἵτινες κρυπτόμενοι ὀπισθεν τοῦ ἀγάλματος ἠπάτων τοὺς εὐπί-